

КОНФЛІКТОВИРІШЕННЯ, МИРОТВОРЕННЯ ТА МЕДІАЦІЯ

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Другий (освітньо-науковий) рівень вищої освіти</i>
Галузь знань	<i>28 Публічне управління та адміністрування</i>
Спеціальність	<i>281 Публічне управління та адміністрування</i>
Освітня програма	<i>Публічне управління та адміністрування</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Форма навчання	<i>Очна (денна)/дистанційна/змішана)/ заочна</i>
Рік підготовки, семестр	<i>1 курс, весінній семестр</i>
Обсяг дисципліни	<i>120 год (4 кредити ЕКТС)</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>Залік Модульна контрольна робота, домашня контрольна робота</i>
Розклад занять	<i>Лекції, практичні/семінарські заняття за розкладом. rozklad.kpi.ua</i>
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	<i>Божок Ольга Ігорівна, канд.. наук з держ. упр., (лекції, семінарські, практичні) boqok_olga@ukr.net</i>
Розміщення курсу	

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Метою навчальної дисципліни «Конфліктовирішення, миротворення та медіація» є формування таких програмних компетентностей та програмних результатів навчання, які дозволяють виробити авторські позиції щодо вдосконалення теорії врегулювання конфліктів у сфері публічного управління та адміністрування, а також сформувати інноваційно-орієнтовані підходи до розробки механізмів досягнення сталого миру в Україні.

- програмні компетентності:

1. **ЗК02.** Здатність працювати в команді, мотивувати людей та рухатися до спільної мети, бути лідером, діяти соціально відповідально та свідомо.
2. **ЗК03.** Здатність розробляти та управляти проектами.
3. **ЗК04.** Здатність удосконалювати й розвивати професійний, інтелектуальний і культурний рівні.
4. **ЗК07.** Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
5. **ЗК08.** Здатність здійснювати професійну діяльність і приймати обґрунтовані рішення, керуючись засадами соціальної відповідальності, правовими та етичними нормами.

- спеціальні (фахові) компетентності:

1. **СК01.** Здатність налагоджувати соціальну взаємодію, співробітництво, попереджати та розв'язувати конфлікти.
2. **СК02.** Здатність організовувати діяльність органів публічного управління та інших організацій публічної сфери.
3. **СК04.** Здатність визначати показники сталого розвитку на вищому, центральному, регіональному, місцевому та організаційному рівнях.
4. **СК05.** Здатність представляти органи публічного управління у відносинах з іншими державними органами та органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями, підприємствами, установами і організаціями незалежно від форм власності, громадянами та налагоджувати ефективні комунікації з ними.
5. **СК08.** Здатність розробляти стратегічні документи розвитку соціально-економічних систем на вищому, центральному, регіональному, місцевому та організаційному рівнях.
6. **СК11.** Здатність вносити пропозиції щодо здійснення цифрових трансформацій в публічному управлінні.
7. **СК12.** Здатність до застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, зокрема цифрових та розумних технологій.
8. **СК13.** Здатність до визначення чинних і потенційних джерел фінансування реалізації національних, регіональних та місцевих програм соціально-економічного розвитку.
9. **СК15.** Здатність до реалізації стратегій лідерства.

- програмні результати навчання:

1. **РН01.** Знати теоретичні та прикладні засади вироблення й аналізу публічної політики, основ та технологій прийняття управлінських рішень.
2. **РН02.** Розв'язувати складні задачі публічного управління та адміністрування, враховуючи вимоги законодавства, виявляти правові колізії та проблеми, розробляти проекти нормативно-правових актів для їх усунення.
3. **РН03.** Знати основні засади національної безпеки та уміти попереджати й нейтралізувати виклики і загрози національним інтересам України в межах своєї професійної компетенції.
4. **РН06.** Здійснювати ефективне управління інноваціями, ресурсами, ризиками, проектами, змінами, якістю, застосовувати сучасні моделі, підходи та технології, міжнародний досвід при проектуванні та реорганізації управлінських та загально-організаційних структур.
5. **РН07.** Уміти розробляти національні/регіональні програмні документи щодо розвитку публічного управління, використовуючи системний аналіз і комплексний підхід, а також методи командної роботи.
6. **РН08.** Уміти здійснювати ефективну комунікацію, аргументувати свою позицію, використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології у сфері публічного управління та адміністрування на засадах соціальної відповідальності, правових та етичних норм.
7. **РН10.** Представляти органи публічного управління й інші організації публічної сфери та презентувати для фахівців і широкого загалу результати їх діяльності.
8. **РН13.** Уміти діагностувати проблеми та розробляти рекомендації щодо здійснення цифрових трансформацій публічного управління.

З метою досягнення програмних результатів навчання використовуються наступні методи навчання та методи і форми оцінювання:

РН01. Знати теоретичні та прикладні засади вироблення й аналізу публічної політики, основ та технологій прийняття управлінських рішень.	словесні (лекція, розповідь, пояснення, бесіда), наочні (ілюстрування), практичні (робота з навчально-методичною літературою), методи формування пізнавальних інтересів (навчальні дискусії, метод використання життєвого досвіду), методи усного контролю (усне опитування, обговорення теоретичних питань), методи самостійної роботи вдома (завдання самостійної роботи, підготовка презентації), тестовий контроль (розв'язування тестів)	- опитування на семінарських заняттях, - розв'язування тестів, - виконання завдань самостійної роботи (в розрізі кожної теми), - підготовка презентації
--	---	--

<p>PH02. Розв'язувати складні задачі публічного управління та адміністрування, враховуючи вимоги законодавства, виявляти правові колізії та проблеми, розробляти проекти нормативно-правових актів для їх усунення.</p>	<p>пояснювально-ілюстративний, творчий, проблемно-пошуковий, створення ситуації новизни навчального матеріалу, використання життєвого досвіду, метод мозкового штурму, проектування професійних ситуацій</p>	<ul style="list-style-type: none"> - виконання навчальних завдань, - підготовка доповіді (виступу на практичному занятті), - виконання завдань самостійної роботи, - виконання тестових завдань
<p>PH03. Знати основні засади національної безпеки та уміти попереджати й нейтралізувати виклики і загрози національним інтересам України в межах своєї професійної компетенції.</p>	<p>наочні (ілюстрування); практичні (робота з навчально-методичною літературою, нормативно-правовою літературою, законодавчими актами); методи формування пізнавальних інтересів (навчальні дискусії, метод Проблемного викладу); методи усного контролю (обговорення теоретичних і практичних питань); методи самостійної роботи вдома (завдання самостійної роботи); тестовий контроль (розв'язування тестів); методи і технології дистанційного навчання</p>	<ul style="list-style-type: none"> - опитування на семінарських заняттях, - розв'язування тестів, - виконання завдань самостійної роботи (в розрізі кожної теми), підготовка презентації
<p>PH06. Здійснювати ефективне управління інноваціями, ресурсами, ризиками, проектами, змінами, якістю, застосовувати сучасні моделі, підходи та технології, міжнародний досвід при проектуванні та реорганізації управлінських та загально-організаційних структур.</p>	<p>наочні (ілюстрування); практичні (робота з навчально-методичною літературою, нормативно-правовою літературою, законодавчими актами); методи формування пізнавальних інтересів (навчальні дискусії, метод Проблемного викладу); методи усного контролю (обговорення теоретичних і практичних питань); методи самостійної роботи вдома (завдання самостійної роботи); тестовий контроль (розв'язування тестів); методи і технології дистанційного навчання мультимедійні методи (використання навчальних, мотивуючих відеороликів).</p>	<ul style="list-style-type: none"> - опитування на семінарських заняттях, - розв'язування тестів, - виконання завдань самостійної роботи (в розрізі кожної теми), підготовка презентації
<p>PH07. Уміти розробляти національні/регіональні програмні документи щодо розвитку публічного управління, використовуючи системний аналіз і комплексний підхід, а також методи командної.</p>	<p>словесні (лекція, розповідь, пояснення, бесіда); наочні (ілюстрування); практичні (робота з нормативно-правовою літературою, законодавчими актами); методи усного контролю (обговорення теоретичних і практичних питань); методи самостійної роботи вдома (завдання самостійної роботи); тестовий контроль (розв'язування тестів); методи і технології дистанційного навчання</p>	<ul style="list-style-type: none"> - опитування на семінарських заняттях, - розв'язування тестів, - виконання завдань самостійної роботи (в розрізі кожної теми), підготовка презентації
<p>PH08. Уміти здійснювати ефективну комунікацію, аргументувати свою позицію, використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології у сфері публічного управління та адміністрування на засадах соціальної відповідальності, правових та етичних норм.</p>	<p>словесні (лекція, розповідь, пояснення, бесіда); наочні (ілюстрування); практичні (робота з нормативно-правовою літературою, законодавчими актами); методи усного контролю (обговорення теоретичних і практичних питань); методи самостійної роботи вдома (завдання самостійної роботи); тестовий контроль (розв'язування тестів); методи і технології дистанційного навчання</p>	<ul style="list-style-type: none"> - опитування на семінарських заняттях, - розв'язування тестів, - виконання завдань самостійної роботи (в розрізі кожної теми), підготовка презентації
<p>PH10. Представляти органи публічного управління й інші організації публічної сфери та</p>	<p>пояснювально-ілюстративний, творчий, проблемно-пошуковий, створення ситуації новизни навчального матеріалу, використання</p>	<ul style="list-style-type: none"> - опитування на семінарських заняттях, - розв'язування

презентувати для фахівців і широкого загалу результати їх діяльності.	життєвого досвіду, метод мозкового штурму, проектування професійних ситуацій	тестів, - виконання завдань самостійної роботи (в розрізі кожної теми), підготовка презентації
PH13. Уміти діагностувати проблеми та розробляти рекомендації щодо здійснення цифрових трансформацій публічного управління.	словесні (лекція, розповідь, пояснення, бесіда), наочні (ілюстрування), практичні (робота з навчально-методичною літературою), методи формування пізнавальних інтересів (навчальні дискусії, метод використання життєвого досвіду), методи усного контролю (усне опитування, обговорення теоретичних питань), методи самостійної роботи вдома (завдання самостійної роботи, підготовка презентації), тестовий контроль (розв'язування тестів)	- опитування на семінарських заняттях, - розв'язування тестів, - виконання завдань самостійної роботи (в розрізі кожної теми), підготовка презентації

В результаті вивчення освітнього компоненту здобувачі вищої освіти:

- зрозуміють сутність сучасних концепцій з врегулювання конфліктів, сформулюють міждисциплінарне бачення основних понять з конфліктівирішення, миротворення і медіації в сфері публічного управління та адміністрування;
- отримають теоретичні та практичні знання з планування і виконання теоретико-прикладних досліджень з публічного управління та адміністрування з використанням дотичних міждисциплінарних напрямів гуманітарних наук;
- зрозуміють особливості міжнародного досвіду врегулювання конфліктів, сучасні тенденції у моделюванні комунікативних векторів посередництва і медіації, що має загальнонаціональне значення для розбудови механізмів досягнення сталого миру в Україні;
- використовуючи сучасні надбання теорії та практики конфліктівирішення в Україні та в світі, отримають навички формування авторських підходів до розв'язання конфліктів з можливою імплементацією їх відповідно до напрямків наукового дослідження;
- отримають навички застосовувати сучасні інформаційні технології та інструменти в процесі пошуку шляхів мирного врегулювання конфліктів з метою розробки інноваційно-орієнтованих моделей врегулювання конфліктів, їх впровадження та організаційного, функціонального та інституціонального забезпечення в сфері публічного управління та адміністрування;
- сформулюють здатність до розробки науково обґрунтованих рекомендацій щодо формування публічної політики з національного примирення із залученням громадськості до прийняття управлінських рішень у сфері врегулювання конфліктів.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

«Конфліктівирішення, миротворення та медіація» є вибірковою дисципліною, яку вивчають здобувачі другого освітньо-наукового рівня вищої освіти зі спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування. За структурно-логічною схемою підготовки здобувачів дана навчальна дисципліна розвиває компетентності, отримані у ході вивчення дисципліни «Основи публічного управління та адміністративної діяльності», «Міжнародні та національні стандарти професійної діяльності в органах публічної влади». Знання та навички, отримані в ході вивчення тем дисципліни «Конфліктівирішення, миротворення та медіація» сприятимуть розвитку практичних навичок для подальшої наукової та професійної діяльності.

3. Зміст навчальної дисципліни

Тема 1 Міждисциплінарність теоретичних підходів до врегулювання конфліктів у сфері публічного управління та адміністрування

Тема 2 Наукова експертиза міжнародних документів, резолюцій і рекомендацій з миротворення, миробудівництва і посередництва

Тема 3 Стратегії врегулювання конфліктів: аналіз і систематизація міжнародного досвіду миротворення

Тема 4 Медіація як технологія формування публічної політики з національного примирення

Тема 5 Залучення жінок та громадськості до прийняття управлінських рішень у сфері конфліктовирішення

Тема 6 Перспективи розвитку комунікативної діяльності управлінця у сфері конфліктовирішення засобами цифрових технологій

Тема 7 Проектна діяльність органів публічної влади з впровадження ініціатив та рішень щодо відновлення суверенітету та територіальної цілісності України

Тема 8 Механізми реалізації практик врегулювання конфліктів на публічній службі

Тема 9 Наукова розробка національних стратегій врегулювання конфліктів, їх впровадження, організаційне, функціональне та інституціональне забезпечення

4. Навчальні матеріали та ресурси

1. Божок О. І. Феномен адміністративної субкультури в публічному управлінні: дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук держ. упр-ня, спеціальність 25.00.01 – теорія та історія державного управління. Дніпро, 2020. с. 139-207.
2. Божок О. І. Субкультурні конфігурації та політична медіація у публічному управлінні. *Публічне управління і адміністрування в Україні*: наук. журн. 2018. Вип. 4/2018. С. 5–11.
3. Божок О. І. Складові комунікативної моделі адміністративної субкультури: інкорпорація медіативних практик. *Право та державне управління*: зб. наук. праць. Запоріжжя: КПУ, 2017. № 4 (29). Т. 2. С. 5–11.
4. Божок О. І. Медіація як соціально-комунікативна компетентність публічного службовця у формуванні інклюзивного суспільства. *Формування публічної служби, чутливої до людей з особливими потребами; цифрові технології*: матер. наук.-практ. конф. за міжнар. уч., м. Київ, 10 листоп. 2017 р., Київ: НАДУ, 2017. С. 40–44.
5. Bozhok OIha. Mechanisms of support and development of the administrative subculture / East journal of security studies: electronic journal. Vol. 1(3)/2018. Kharkiv: National university of civil defence of Ukraine. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/7537/1/bozhok.pdf>
6. PT Coleman, M Deutsch, EC Marcus John Wiley & Sons The Handbook of conflict Resolution: theory and practice – 2014. URL: http://gildan-bonus-content.s3.amazonaws.com/GIL2632_HandbookConflict/GIL2632_HandbookConflict_BonusPDF.pdf
7. ZH Garfield Correlates of conflict resolution across cultures - Evolutionary Human Sciences, 2021. URL: <https://www.cambridge.org/core/journals/evolutionary-human-sciences/article/correlates-of-conflict-resolution-across-cultures/B3B834721508AFA17401589DC42F7354>
8. Jonathan Oluropo Familugba, Adedeji Matthew Adedayo. Indigenous conflict resolution strategy and sustainable development In Nigeria, 2020. URL: <http://www.sgojahds.com/index.php/SGOJAHDS/article/view/136/140>

Інформація про інші основні та додаткові матеріали або посилання на матеріали чи ресурси, потрібні для вивчення навчальної дисципліни, публікується на інформаційних ресурсах випускової кафедри, у групах і чатах та надсилається на електронну пошту.

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Завдання та методичні рекомендації до виконання практичних робіт, питання до МКР, підсумкового контролю та інші матеріали надсилаються на електронну пошту.

Орієнтовні плани лекційних та практичних занять для денної та заочної форм навчання наведені нижче.

№ з/п	Назва тем та перелік основних питань
1	<p>Тема 1 Міждисциплінарність теоретичних підходів до врегулювання конфліктів у сфері публічного управління та адміністрування</p> <ol style="list-style-type: none">1) Теоретичні підходи гуманітарних наук до розуміння процесу врегулювання конфліктів та їх імплементація у сфері публічного управління та адміністрування.2) Види конфліктів. Аксиологічні та комунікативні виміри виникнення конфліктів в публічному управлінні та адмініструванні.3) Теорія субкультур як складова теоретико-методологічної бази формування діалогової культури публічного управління.4) Конструктури як чинники соціальних протиріч у структурах публічного управління та адміністрування.
2	<p>Тема 2 Наукова експертиза міжнародних документів, резолюцій і рекомендацій з миротворення, миробудівництва і посередництва</p> <ol style="list-style-type: none">1) Міжнародні безпекові організації. Поняття миротворення, види миротворчої діяльності та практики реалізації миротворчих місій в світі.2) Організаційне, функціональне та інституціональне забезпечення миротворчих місій. Прийняття рішення про введення миротворчого контингенту. Складання мандату місії.3) Постконфліктне миробудівництво як сучасна управлінська модель консенсусної демократії.4) Вироблення авторського підходу та пропозицій з моделювання миротворчої діяльності на основі міжнародного досвіду врегулювання конфліктів. Формування критеріїв оцінювання успішності миротворчої діяльності.
3	<p>Тема 3 Стратегії врегулювання конфліктів: аналіз і систематизація міжнародного досвіду миротворення</p> <ol style="list-style-type: none">1) Цілі та принципи Сталого розвитку у досягненні миру. Моделювання управлінських практик з мирного врегулювання в контексті концепції Сталого розвитку України до 2030 року.2) Посередництво і переговори у мирному врегулюванні конфліктів.3) Роль і значення превентивної дипломатії відповідно Конституційному принципу розподілу гілок влади в Україні. Дипломатичні треки у врегулюванні соціально-політичних конфліктів.4) Стратегії «заморожених конфліктів» та «м'якої сили» у припиненні активного конфліктного протистояння.
4	<p>Тема 4 Медіація як технологія формування публічної політики з національного примирення</p> <ol style="list-style-type: none">1) Публічна політика національного примирення в контексті розвитку консолітаивної (консенсусної) демократії.

	<p>2) Поняття інституціонального компромісу. Механізми інклюзії громадськості до публічних комунікацій та вироблення політики національного примирення.</p> <p>3) Концепції співучасті («stakeholding», «Stakeholder Management») як теоретичне підґрунтя утвердження медіації в публічному управлінні та адмініструванні.</p> <p>4) Види медіації в публічному управлінні та адмініструванні. Політична медіація. Організаційна медіація. Техніки медіації.</p> <p>5) Медіація як технологія підтримки процесу вироблення, прийняття і впровадження управлінських рішень.</p>
5	<p>Тема 5 Залучення жінок та громадськості до прийняття управлінських рішень у сфері конфліктівирішення</p> <p>1) Світові тенденції щодо посилення ролі жінок в досягненні миру та їх включення до переговорних груп.</p> <p>2) Національний план України з реалізації залучення жінок до миротворення.</p> <p>3) Механізми сприяння розвитку молодіжної політики у врегулюванні конфліктів.</p> <p>4) Пріоритети міжнародних інституцій щодо розвитку місцевих громадських ініціатив.</p>
6	<p>Тема 6 Перспективи розвитку комунікативної діяльності управлінця у сфері конфліктівирішення засобами цифрових технологій</p> <p>1) Цифрові технології у врегулюванні конфліктів. Стратегія цифрової трансформації конфліктівирішення та миротворення: аналіз перспектив імплементації в Україні.</p> <p>2) Цифрова дипломатія як драйвер діалогових комунікацій у врегулюванні конфліктів.</p> <p>3) База даних мирних домовленостей – успішний приклад цифрового застосунку для роботи з відкритими даними у сфері конфліктівирішення, миротворення і медіації в публічному управлінні та адмініструванні.</p> <p>4) Актуальна проблематика цифровізації врегулювання конфліктів в Україні та в світі: утвердження «цифрового партнерства» між державами-лідерами, «цифрова взаємозалежність держав-партнерів» та дотримання «цифрового суверенітету»</p>
7	<p>Тема 7 Проектна діяльність органів публічної влади з впровадження ініціатив та рішень щодо відновлення суверенітету та територіальної цілісності України</p> <p>1) Система органів державної влади, які реалізують політику, функції та завдання, у сфері конфліктівирішення.</p> <p>2) Діяльність Міністерства реінтеграції тимчасово окупованих територій України: проекти законотворчих ініціатив.</p> <p>3) Механізми розробки та подання проектних пропозицій, які сприяють досягненню миру.</p> <p>4) Актуальні приклади залучення стейкхолдерів до прийняття рішень про проекти допомоги.</p>
8	<p>Тема 8 Механізми реалізації практик врегулювання конфліктів на публічній службі</p> <p>1) Імплементация міжнародного досвіду конфліктівирішення в контексті інституційного забезпечення практик з врегулювання конфліктів в органах публічної влади.</p> <p>2) Поняття «діалогових» компетентностей публічних службовців.</p> <p>3) Трудові конфлікти та їх вирішення. Діяльність Національної служби</p>

	посередництва та примирення.
9	<p>Тема 9 Наукова розробка національних стратегій врегулювання конфліктів, їх впровадження, організаційне, функціональне та інституціональне забезпечення</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Здійснити функціональне обстеження органів публічної влади України у сфері врегулювання конфліктів (компетенції яких дотичні до практик врегулювання конфліктів). 2) Розробити (або вдосконалити) методологію формування національних стратегій врегулювання конфліктів. 3) Запропонувати компетентнісну модель публічних службовців з урахуванням викликів, пов'язаних з врегулюванням конфліктів. (Тематика, пов'язана з діяльністю публічних службовців є вибірковою, здобувач може запропонувати інші варіанти). 4) Виробити наукові пропозиції щодо вдосконалення управлінських механізмів з конфліктовирішення, миротворення та медіації в Україні.

№ з/п	<i>Назва тем та перелік основних питань на лекційні заняття</i>
1	<p>Тема 1 Міждисциплінарність теоретичних підходів до врегулювання конфліктів у сфері публічного управління та адміністрування</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Теоретичні підходи гуманітарних наук до розуміння процесу врегулювання конфліктів та їх імплементація у сфері публічного управління та адміністрування. 2) Види конфліктів. Аксиологічні та комунікативні виміри виникнення конфліктів в публічному управлінні та адмініструванні. 3) Теорія субкультур як складова теоретико-методологічної бази формування діалогової культури публічного управління. 4) Контркультури як чинники соціальних протиріч у структурах публічного управління та адміністрування.
2	<p>Тема 2 Наукова експертиза міжнародних документів, резолюцій і рекомендацій з миротворення, миробудівництва і посередництва</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Міжнародні безпекові організації. Поняття миротворення, види миротворчої діяльності та практики реалізації миротворчих місій в світі. 2) Організаційне, функціональне та інституціональне забезпечення миротворчих місій. Прийняття рішення про введення миротворчого контингенту. Складання мандату місії. 3) Постконфліктне миробудівництво як сучасна управлінська модель консенсусної демократії. 4) Вироблення авторського підходу та пропозицій з моделювання миротворчої діяльності на основі міжнародного досвіду врегулювання конфліктів. Формування критеріїв оцінювання успішності миротворчої діяльності.
3	<p>Тема 3 Стратегії врегулювання конфліктів: аналіз і систематизація міжнародного досвіду миротворення</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Цілі та принципи Сталого розвитку у досягненні миру. Моделювання управлінських практик з мирного врегулювання в контексті концепції Сталого розвитку України до 2030 року. 2) Посередництво і переговори у мирному врегулюванні конфліктів.

	<p>3) Роль і значення превентивної дипломатії відповідно Конституційному принципу розподілу гілок влади в Україні. Дипломатичні треки у врегулюванні соціально-політичних конфліктів.</p> <p>4) Стратегії «заморожених конфліктів» та «м'якої сили» у припиненні активного конфліктного протистояння.</p>
4	<p>Тема 4 Медіація як технологія формування публічної політики з національного примирення</p> <p>1) Публічна політика національного примирення в контексті розвитку консоціативної (консенсусної) демократії.</p> <p>2) Поняття інституціонального компромісу. Механізми інклюзії громадськості до публічних комунікацій та вироблення політики національного примирення.</p> <p>3) Концепції співучасті («stakeholding», «Stakeholder Management») як теоретичне підґрунтя утвердження медіації в публічному управлінні та адмініструванні.</p> <p>4) Види медіації в публічному управлінні та адмініструванні. Політична медіація. Організаційна медіація. Техніки медіації.</p> <p>5) Медіація як технологія підтримки процесу вироблення, прийняття і впровадження управлінських рішень.</p>
5	<p>Тема 5 Залучення жінок та громадськості до прийняття управлінських рішень у сфері конфліктівирішення</p> <p>1) Світові тенденції щодо посилення ролі жінок в досягненні миру та їх включення до переговорних груп.</p> <p>2) Національний план України з реалізації залучення жінок до миротворення.</p> <p>3) Механізми сприяння розвитку молодіжної політики у врегулюванні конфліктів.</p> <p>4) Пріоритети міжнародних інституцій щодо розвитку місцевих громадських ініціатив. Розвиток «цивільного миротворення».</p>
6	<p>Тема 6 Перспективи розвитку комунікативної діяльності управлінця у сфері конфліктівирішення засобами цифрових технологій</p> <p>1) Цифрові технології у врегулюванні конфліктів. Стратегія цифрової трансформації конфліктівирішення та миротворення: аналіз перспектив імплементації в Україні.</p> <p>2) Цифрова дипломатія як драйвер діалогових комунікацій у врегулюванні конфліктів.</p> <p>3) База даних мирних домовленостей – успішний приклад цифрового застосування для роботи з відкритими даними у сфері конфліктівирішення, миротворення і медіації в публічному управлінні та адмініструванні.</p> <p>4) Актуальна проблематика цифровізації врегулювання конфліктів в Україні та в світі: утвердження «цифрового партнерства» між державами-лідерами, «цифрова взаємозалежність держав-партнерів» та дотримання «цифрового суверенітету»</p>
7	<p>Тема 7 Проектна діяльність органів публічної влади з впровадження ініціатив та рішень щодо відновлення суверенітету та територіальної цілісності України</p> <p>1) Система органів державної влади, які реалізують політику, функції та завдання, у сфері конфліктівирішення.</p> <p>2) Діяльність Міністерства реінтеграції тимчасово окупованих територій України: проекти законотворчих ініціатив.</p> <p>3) Механізми розробки та подання проектних пропозицій, які сприяють досягненню</p>

	миру. 4) Актуальні приклади залучення стейкхолдерів до прийняття рішень про проекти допомоги. Проекти органів місцевого самоврядування з розвитку медіації в ОТГ.
8	Тема 8 Механізми реалізації практик врегулювання конфліктів на публічній службі 1) Імплементация міжнародного досвіду конфліктовирішення в контексті інституційного забезпечення практик з врегулювання конфліктів в органах публічної влади. 2) Поняття «діалогових» компетентностей публічних службовців. 3) Трудові конфлікти та їх вирішення. Діяльність Національної служби посередництва та примирення.
9	Тема 9 Наукова розробка національних стратегій врегулювання конфліктів, їх впровадження, організаційне, функціональне та інституціональне забезпечення 1) Поняття та методи функціонального обстеження органів публічної влади України, перспективи застосування у сфері врегулювання конфліктів. 2) Методологічні підходи до формування національних стратегій врегулювання конфліктів. 3) Комунікативна модель діалогової взаємодії публічних службовців з урахуванням викликів, пов'язаних з врегулюванням конфліктів.

№ з/п	<i>Назва тем та перелік основних питань на практичні заняття</i>
1	Тема 1 Міждисциплінарність теоретичних підходів до врегулювання конфліктів у сфері публічного управління та адміністрування 1. Соціокультурний (культурологічний підхід) до вивчення конфліктів: організаційна культура, конфлікти цінностей, норм, ідентифікації тощо. 2. Види конфліктів: соціокультурні конфлікти (конфлікти цінностей), етнонаціональні конфлікти (етнічні конфлікти), релігійні конфлікти. 3. Структура і функції конфлікту. Динаміка конфлікту. Механізми виникнення конфліктів. Модель процесу конфлікту. 4. Конфлікти в державному управлінні. Модель конфлікту в державному управлінні. Структурні елементи конфлікту в державному управлінні.
2	1. Політичні конфлікти (<i>опис змісту конфліктів, причин, структури, динаміки та ін..</i>). Конфлікти між політичними партіями та політичними лідерами. 2. Конфлікти у сфері управління (<i>опис змісту конфліктів, причин, структури, динаміки та ін..</i>), наприклад, між центральною владою і місцевим самоврядування (між обласними і районними адміністраціями). 3. Основи управління конфліктом. Управління конфліктами як складний процес. Послідовність процесу управління конфліктами/врегулювання конфліктами (етапи, складові процесу). Класифікація підходів. 4. Діяльність з питань запобігання конфліктам: система врегулювання конфліктів, конфліктних і кризових ситуацій. Діагностика, профілактика й запобігання конфліктам.
3	Тема 2 Наукова експертиза міжнародних документів, резолюцій і рекомендацій з миротворення, миробудівництва і посередництва 1. Поняття колективної безпеки в системі багатосторонніх відносин держав. Організації колективної безпеки. 2. Організація Об'єднаних Націй (ООН): історія створення, мета, держави-члени.

	<p>Органи ООН: структура ООН, Генеральний секретар та Генеральна Асамблея, Рада Безпеки, Міжнародний Суд, Секретаріат. Статут ООН, основні положення.</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. Генеральна Асамблея та Рада Безпеки: принципи прийняття рішень. Колективна відповідальність у прийнятті рішень державами-учасницями. Право вето країн. Критика діяльності та процедур ООН у сучасних дискусіях. 4. Характеристика основних тем та програм діяльності ООН. Аналіз публікацій та аналітичних доповідей за обраними темами. (наприклад, 1) «ООН та сталий розвиток», «зміна клімату», 2) «діти та збройні конфлікти», «спецпредставництво Генсекретаря з питань насилля по відношенню до дітей», тут подивіться також і ЮНІСЕФ; 3) «дорожня карта з цифрового співробітництва») 5. ООН в Україні. Структури ООН в Україні, Офіс координатори ООН в Україні. Рамкові програми партнерства між Урядом України та ООН. Напрями поточної діяльності ООН в Україні (опис ініціатив, звітність).
4	<ol style="list-style-type: none"> 1. ОБСЕ як форум для політичного діалогу: структура, країни-учасниці, інститути та польові операції. Посередництво та переговори в контексті впровадження медіації. 2. Дослідження діяльності представників ОБСЕ в Україні. (наприклад, «представник з питань свободи слова», підпроекти, «ЗМІ проти пропаганди», і т.д.) 3. Напрями діяльності: опис за змістом (наприклад 1) «врегулювання конфліктів» + «Руководство ОБСЕ по невоєнним мерам укрєплення доверия»; 2) «захист навколишнього середовища» + «Экономическое и экологическое измерение: информационный листок» или «Орхусские центры»; «Міжвимірні аспекти» і т.д.) 4. ОБСЕ в Україні. Спеціальна моніторингова місія ОБСЕ в Україні: повноваження, напрями діяльності, тенденції спостереження і т.д. (роль жінок у врегулюванні конфлікту).
5	<p>Тема 3 Стратегії врегулювання конфліктів: аналіз і систематизація міжнародного досвіду миротворення</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Стратегії протидії і вирішення конфлікту. Тактики вирішення конфлікту. Алгоритм управління конфліктом. 2. Методологія і методика дослідження конфліктів (аналізу конфліктів). Схема ескалації конфлікту. 3. Поняття постконфліктної стабілізації та постконфліктної реконструкції. 4. Дослідження міжнародного досвіду миротворення на прикладах країн світу. Орієнтовний план доповіді: <ul style="list-style-type: none"> - характеристика конфлікту (сторони конфлікту, зміст конфлікту, причини виникнення, географічна мапа конфлікту), - потреби, інтереси і позиції сторін конфлікту, - зацікавлені сторони конфлікту, - конфліктні протистояння у соціальній (конфлікт ідентичностей), культурній (історія, мова, релігія, мистецтво), економічній сферах (матеріальні чинники конфлікту), - інформаційний супровід конфлікту (ЗМІ про конфлікт, риторика конфлікту), - миротворча місія (мандат, контингент), - режим санкцій щодо сторін конфлікту, - співпраця з біженцями та внутрішньо-переміщеними особами, - переговорний процес про мирне врегулювання (посередництво), - політичний процес (вибори та/або «перехідні адміністрації»), - механізми примирення сторін: амністія, прощення, законотворчі ініціативи, - аналіз переваг та недоліків, перспективи імплементації успішних практик

	миротворення в Україні
6-10	<p>Продовження дослідження міжнародного досвіду миротворення на прикладах країн світу. Орієнтовний план доповіді:</p> <ul style="list-style-type: none"> - характеристика конфлікту (сторони конфлікту, зміст конфлікту, причини виникнення, географічна мапа конфлікту), - потреби, інтереси і позиції сторін конфлікту, - зацікавлені сторони конфлікту, - конфліктні протистояння у соціальній (конфлікт ідентичностей), культурній (історія, мова, релігія, мистецтво), економічній сферах (матеріальні чинники конфлікту), - інформаційний супровід конфлікту (ЗМІ про конфлікт, риторика конфлікту), - миротворча місія (мандат, контингент), - режим санкцій щодо сторін конфлікту, - співпраця з біженцями та внутрішньо-переміщеними особами, - переговорний процес про мирне врегулювання (посередництво), - політичний процес (вибори та/або «перехідні адміністрації»), - механізми примирення сторін: амністія, прощення, законотворчі ініціативи, - аналіз переваг та недоліків, перспективи імплементації успішних практик миротворення в Україні
11	<p>Тема 4 Медіація як технологія формування публічної політики з національного примирення</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Медіація як альтернативний спосіб врегулювання конфліктів в комунікаціях між громадянами та органами публічної влади. Медіація в управлінні суспільством. 2. Гар-Аналіз впровадження інституту медіації в Україні: <ol style="list-style-type: none"> 2.1. Загальне резюме та висновки, Гар-аналіз впровадження інституту медіації в Україні 2.2. Міжнародні спостереження та рекомендації 3. Порівняння досвіду впровадження медіації у податковій системі інших іноземних країн (на вибір здобувача): <ul style="list-style-type: none"> - Німеччина, - Бельгія, - Нідерланди, - Польща - Велика Британія, - США, - Канада 4. Політична медіація (або суспільно-політична/соціально-політична). Приклади порівняння досвіду впровадження медіації в Україні та Грузії
12	<ol style="list-style-type: none"> 1. Закон України Про медіацію 2. Інтеграція медіації в судову систему України 3. Медіація як соціальна послуга. Про затвердження Державного стандарту соціальної послуги посередництва (медіації). 4. Медіація в об'єднаних територіальних громадах: досвід впровадження в Україні (за прикладами проектів ОТГ). 5. Медіація в освітньому середовищі. Створення служб порозуміння у закладах освіти. Діяльність комісій з врегулювання конфліктів у закладах освіти.
13	<p>Тема 5 Залучення жінок та громадськості до прийняття управлінських рішень у сфері конфліктовирішення</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Стратегія Комісії з миробудівництва по гендерним питанням «Жінки, мир,

	<p>безпека», 2021 р.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Жінки-миротворці – заходи щодо розширення прав і можливостей жінок у сприянні миру. Підтримка пропаганди миру. 3. Роль громадянського суспільства у збереженні й підтриманні миру. Взаємодія спільнот у створенні самодостатності та стійкості ОТГ. 4. «Місцеві миротворці» - шлях до коаліцій громадянського суспільства на місцевому рівні.
14	<ol style="list-style-type: none"> 1. Молодь в ООН – Декларація про розповсюдження серед молоді ідеалів миру, взаємної поваги та порозуміння між народами 2. Всесвітня програма дій, які стосуються молоді до 2000 року та на наступний період. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН A/50/728. Молодь та ЦУР (Цілі сталого розвитку. Зайнятість, освіта та спорт в інтересах миру) 3. Резолюція Ради Безпеки ООН 2250 «Молодь, мир, безпека» від 9 грудня 2015 року (англ. Security Council Resolution on Youth, Peace and Security), Резолюція 2535 (2020) 4. Молодь у вирішенні проблем миру та безпеки. Молодь і збройний конфлікт. 5. Молодь і волонтерська діяльність. Участь молоді у суспільному і політичному житті.
15	<p>Тема 6 Перспективи розвитку комунікативної діяльності управлінця у сфері конфліктовирішення засобами цифрових технологій</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Стратегія цифрової трансформації миротворчої діяльності ООН – розширення горизонтів дипломатії. 2. Забезпечення відповідального використання цифрових технологій. 3. Проблема «етики цифрового суверенітету». 4. «Цифрове партнерство» країн: обмін даними, визнання персональних документів тощо.
16	<p>Тема 7 Проектна діяльність органів публічної влади з впровадження ініціатив та рішень щодо відновлення суверенітету та територіальної цілісності України</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Система органів державної влади у сфері врегулювання конфліктів (ВРУ, ЦОБВВ): структура та напрями діяльності. Цілі та пріоритети роботи. 2. Прийняття управлінських рішень з конфліктовирішення: державні цільові програми; звітність та аудити (види аудитів). 3. Колегіальні механізми прийняття управлінських рішень: Колегія Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України, міжвідомчі комісії, проведення громадських експертиз (Див. Положення про експертні ради). 4. Законодавча база Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України: ЗУ <u>Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України</u>; ЗУ Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб; ЗУ Про санкції.
17	<p>Тема 8 Механізми реалізації практик врегулювання конфліктів на публічній службі</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Система управління персоналом публічної служби та її спроможність до впровадження інноваційно-орієнтованих практик врегулювання конфліктів. 2. Аналіз результатів соціологічних досліджень, проведених серед публічних службовців, які допоможуть сформулювати моделі врегулювання конфліктів. 3. Компетентнісний підхід у професіоналізації публічної служби у сфері конфліктовирішення. Відповідальне лідерство та прийняття ефективних рішень. 4. Превенція конфліктів «державний службовець-громадянин».

	5. Способи подолання наслідків конфліктів у сфері публічних комунікацій.
18	<p>Тема 9 Наукова розробка національних стратегій врегулювання конфліктів, їх впровадження, організаційне, функціональне та інституціональне забезпечення</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Іноземний досвід формування й реалізації політики національного примирення. 2. Стратегічне планування національної політики з примирення (на засадах Сталого розвитку та цифровізації миротворення). 3. Визначення кола суб'єктів творення національної політики з примирення. Залучення стейкхолдерів. Розробка проекту плану. 4. Організаційний механізм реалізації національної політики з примирення. 5. Відповідальність сторін конфлікту за порушення умов примирення.

6. Самостійна робота студента

Питання до самостійного опрацювання для денної форми навчання зазначені в планах лекційних та практичних занять, для заочної форми навчання – опанування матеріалу є самостійним до терміну складання заліку.

№ з/п	<i>Назва тем та перелік основних питань до самостійного опрацювання</i>
1	<p>Тема 1 Міждисциплінарність теоретичних підходів до врегулювання конфліктів у сфері публічного управління та адміністрування</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Напрацювати теоретичну базу вітчизняних і зарубіжних науковців з гуманітарних дисциплін, диференціювати наукові школи на основі авторського підходу.
2	<p>Тема 2 Наукова експертиза міжнародних документів, резолюцій і рекомендацій з миротворення, миробудівництва і посередництва</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Проаналізувати резолюції і рекомендації ООН, ОБСЄ з миротворення, посередництва і переговорів.
3	<p>Тема 3 Стратегії врегулювання конфліктів: аналіз і систематизація міжнародного досвіду миротворення</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Проаналізувати стратегії сприяння миру на основі цілей та пріоритетів, визначених в концепції Сталого розвитку України до 2030 року.
4	<p>Тема 4 Медіація як технологія формування публічної політики з національного примирення</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Розробити науково обґрунтовані рекомендації щодо формування публічної політики з національного примирення.
5	<p>Тема 5 Залучення жінок та громадськості до прийняття управлінських рішень у сфері конфліктовирішення</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Порівняти вітчизняний та міжнародний досвід з питань гендерного підходу у врегулюванні конфліктів. 2) Сформувати пропозиції щодо вдосконалення механізмів залучення громадськості до процесів сприяння миру та безпеки
6	<p>Тема 6 Перспективи розвитку комунікативної діяльності управлінця у сфері конфліктовирішення засобами цифрових технологій</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Вивчити та проаналізувати рекомендації ООН щодо впровадження цифрових технологій у врегулюванні конфліктів. 2) Виокремити актуальну проблематику в контексті розвитку цифровізації

	врегулювання конфліктів.
7	<p>Тема 7 Проектна діяльність органів публічної влади з впровадження ініціатив та рішень щодо відновлення суверенітету та територіальної цілісності України</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Дослідити реалізовані проекти з впровадження ініціатив та рішень щодо відновлення єдності, суверенітету та територіальної цілісності України на прикладах роботи інституцій громадянського суспільства. 2) Порівняти реалізовані проекти громадянського суспільства та органів публічної влади, розробити удосконалену модель на основі їх взаємодії.
8	<p>Тема 8 Механізми реалізації практик врегулювання конфліктів на публічній службі</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Проаналізувати існуючу систему управління персоналом публічної служби та виробити пропозиції щодо впровадження практик конфліктовирішення. 2) Розробити пропозиції з формування комунікативної моделі врегулювання конфліктів в публічному управлінні.
9	<p>Тема 9 Наукова розробка національних стратегій врегулювання конфліктів, їх впровадження, організаційне, функціональне та інституціональне забезпечення</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Вивчити іноземні джерела, сформулювати їх перелік та виокремити підходи до формування культури діалогу, демократичних стандартів врегулювання конфліктів тощо. 2) Дослідити міжнародний досвід з формування й реалізації політики національного примирення та запропонувати проекти управлінських рішень для України.

Політика та контроль

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Відвідування занять

Відвідування лекцій, практичних занять, а також відсутність на них, не оцінюється. Однак, студентам рекомендується відвідувати заняття, оскільки на них викладається теоретичний матеріал та розвиваються навички, необхідні для виконання семестрового індивідуального завдання. Система оцінювання орієнтована на отримання балів за активність студента, а також виконання завдань, які здатні розвинути практичні уміння та навички.

Пропущені контрольні заходи оцінювання

Виконане завдання, яке подається на перевірку з порушенням терміну виконання, оцінюється з урахуванням штрафних балів.

Процедура оскарження результатів контрольних заходів оцінювання

Здобувачі мають можливість підняти будь-яке питання, яке стосується процедури контрольних заходів та очікувати, що воно буде розглянуто згідно із наперед визначеними процедурами. Здобувачі мають право оскаржити результати контрольних заходів, але обов'язково аргументовано, пояснивши з яким критерієм не погоджуються відповідно до оціночного листа та/або зауважень.

Академічна доброчесність

Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

Норми етичної поведінки

Норми етичної поведінки здобувачів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

Навчання іноземною мовою (необов'язковий пункт)

Враховуючи специфіку навчальної дисципліни, деякі поняття та навчальний матеріал вивчаються на англійській мові (фрагментарно). Також у процесі викладання навчальної дисципліни використовуються матеріали та джерела англійською мовою.

Позааудиторні заняття (необов'язковий пункт)

Передбачається в межах вивчення навчальної дисципліни участь в конференціях, форумах, круглих столах тощо.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Поточний контроль: відповіді на практичних заняттях, експрес-опитування, МКР.

Семестровий контроль: залік

Рейтингова система оцінювання

№ з/п	Контрольний захід оцінювання	%	Ваговий бал	Кіл-ть	Всього
1.	Доповіді на семінарах (подання матеріалів доповіді у формі презентації)	20	5	4	20
2.	Підготовка матеріалів тез конференції	10	10	1	10
3.	МКР (тестування)	10	10	2	20
4.	Самостійна дослідницька активність з розробки інноваційних рішень і пропозицій (подання презентації з дослідженням міжнародного досвіду та його адаптації в Україні)	20	10	1	10
5.	Виконання та захист ДКР (розробка проекту/моделі політики з врегулювання конфліктів)	10	10	1	10
6.	Залік	30	30	1	30
	Всього				100

Критерії оцінювання кожного заходу надаються здобувачам на початку навчання та оголошуються повторно перед контрольним заходом.

Обов'язкові умови допуску до заліку		Критерій
1	Рейтинг	Не менше 30 балів
3	Виконання та захист ДКР	Зараховано

Заохочувальні та штрафні бали

Внесення обґрунтованих пропозицій щодо впровадження актуальних тем, вирішення суспільно-значимих проблем	5 балів
Написання статті за тематикою наукового дослідження на основі сформованого авторського погляду/пропозицій з урахуванням матеріалів дисципліни	10 балів
Участь у міжнародних, всеукраїнських та/або інших заходах чи конкурсах, що відповідають напрямкам дослідження згідно з тематикою дисципліни	10 балів
Виконання та презентація ДКР із порушенням термінів	- 0,5 балів за кожний день затримки

Сума заохочувальних або штрафних балів не може перевищувати 10% від стартового рейтингу. Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

Кількість балів	Оцінка
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

Онлайн-курси

Дистанційне навчання через проходження сторонніх онлайн-курсів за тематикою дисципліни враховується за умови погодження із викладачем. При пред'явленні відповідного сертифікату рішенням комісії з визнання результатів, студенту можуть бути зараховані бали за виконання певних поточних завдань (відповіді на семінарах, практичні завдання). При цьому контрольні заходи з дисципліни виконуються на загальних підставах.

Для кращого розуміння сучасних тенденцій конфліктівирішення, миротворення та медіації допускається опанування он-лайн курсів. Для прикладу:

1. «Діалог та медіація: Шлях до порозуміння» (за посиланням - https://courses.prometheus.org.ua/courses/course-v1:Prometheus+MEDIATE101+2020_T1/about);
2. «Громадський активізм: без пошкоджень та проваджень» (за посиланням - https://courses.prometheus.org.ua/courses/course-v1:CZ+UMDPL101+2020_T1/about);

Інклюзивне навчання

Навчальна дисципліна може викладатися для всіх студентів з особливими освітніми потребами. У разі потреби завдання можуть бути скориговані.

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено:

викладач кафедри теорії та практики управління, кандидат наук з державного управління
Божок Ольга Ігорівна

Ухвалено кафедрою теорії та практики управління (протокол № ____ від _____)

Погоджено Методичною комісією КПІ ім. Ігоря Сікорського (протокол № __ від _____)